

РЕШЕНИЕ

№ 1110

гр. С, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 2-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **НАДЕЖДА В. ПОПОВА** като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20221110212083 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.58д - 63д от ЗАНН.

Образувано е по жалба от “ИФ” ООД, с ЕИК ХХХ представлявано от управителя Ю Б Ц, срещу Наказателно постановление (НП) №23-2200405/31.08.2022г., издадено от инж. К Й. В - Директор на Дирекция “Инспекция по труда - Софийска област” (ДИТ - С област) към Главна дирекция “Инспекция по труда”, с което на жалбоподателя, на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.1 от Кодекса на труда (КТ), е наложена “Имуществена санкция” в размер на 1500,00 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл.403а, ал.1 от КТ.

В жалбата се оспорва приетата за установена от наказващия орган фактическа обстановка. Подлага се на коментар отсъствието на изрично посочване на лицето, представило изискания правилник за вътрешния трудов ред, доколкото единственият служител, упълномощен да представлява работодателя била служителката В. Г.. Навеждат се доводи, че при извършване на проверката контролните органи не са изискали представянето на горесцитирания вътрешен акт. Обсъжда се и кой е бил обектът на контрол, доколкото инспекторите при своята легитимация са заявили, че се интересуват от дейността “М П М” АД – дружество, помещаващо се на същия адрес, въпреки което са пристъпили към проверка на „ИФ“ООД. В жалбата е формулирано възражение, че контролната дейност е протекла в присъствието на В Т, която обаче към датата 05.07.2022 г. не е разполагала с представителна власт по отношение на дружеството - жалбоподател. Отправя се упрек към реда за връчване на призовката по чл. 45 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), адресирана до управителя на „ИФ“ООД, тъй като тя била връчвана на В. Г., без последната

да е наясно с протичащата процедура. Сочи се, че Г. е заемала длъжността „търговски представител“ в дружеството, но не е била оторизирана да контактува с трети лица, извън клиентите му, а от друга страна, било недоказано твърдението, че тя полага труд в проверявания обект. В жалбата се коментира и че описанието на нарушението не е в достатъчна степен точно и ясно, като не са описани обстоятелствата, при които е осъществено и доказателствата, ползвани от наказващия орган за ангажиране отговорността на дружеството. В алтернатива се излагат и аргументи за наличието на предпоставки за квалифициране на случая като „маловажен“, по смисъла на чл.415в, ал.1 от КТ. В резюме е формулирана молба за отмяна на издадения санкционен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят “ИФ” ООД, редовно призован, се представлява от адв. М., която поддържа жалбата с изложените в нея аргументи. Допълва доводите си, като изтъква, че веднага след издаването на предписанията по реда на чл.404 от КТ, нарушенията са отстранени. В тази връзка подчертава, че всъщност не е било убедително доказано, че правилник за вътрешния трудов ред е бил изискан, както и че ако е бил проведен на мястото на проверката в обекта разговор със служители на дружеството в централния офис в гр. В, този документ е щял да бъде предоставен на проверяващите за запознаване. Оспорва и материалната компетентност на извършилите проверката с възражението, че Заповед № 3-06-83/11.08.2022г., въз основа на която е инициирана контролната дейност, е издадена след посещението на инспекторите в обекта.

Въззиваемата страна - Директор на дирекция “Инспекция по труда - С област”, редовно призована, представлява се от юрисконсулт И И, с пълномощно по делото, който счита жалбата за неоснователна и пледира за потвърждаване на НП. Споделя становище за доказаност на всички елементи от състава на административното нарушение, предмет на разглеждане в производството. Пледира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и отправя възражение за прекомерност на размера на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

Съдът, като провери изцяло атакуваното наказателно постановление, обсъди доводите и възраженията на страните, прецени събраните доказателствени материали поотделно и в тяхната съвкупност, предвид разпоредбите на закона, установява следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити за нейната редовност, което обуславя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **ОСНОВАТЕЛНА**, макар и по аргументи, различни от изложените в жалбата.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Жалбоподателят “ИФ” ООД е вписано в Търговския регистър с ЕИК XXX, със седалище и адрес на управление: гр. В, XXX. Основният му предмет на дейност бил „Други спомагателни дейности във финансовите услуги, без застраховане и допълнително

пензионно осигуряване“, за чиито нужди дружеството стопанисвало обект - офис, находящ се на адрес: гр. С, ул. „Рачо Петков Казанджията“ № 4, ет.6.

На 05.07.2022г. в гр. С, инспектори при Дирекция “Инспекция по труда Софийска област” - А. С. К. и колегата □ К. Г. К., извършили проверка по спазване на трудовото законодателство по отношение на “М П М” АД – дружество със седалище на адрес: гр. С, XXX където се намирал и офисът на жалбоподателя. На място заварили В. О. Г., с ЕГН *****. Тя се представила като служител на “ИФ” ООД, заета на длъжност “търговски пълномощник”, съгласно сключен с въззивника трудов договор №39/31.05.2021г. Въпреки че съсредоточили проверката върху дейността на „М П М“ АД, контролните органи връчили и на свид. Г. декларация по чл. 399 от КТ, която последната попълнила. В рамките на своите правомощия по закон, проверяващите изискали от нея и правилник за вътрешния трудов ред, издаден във връзка с дейността на „ИФ“ ООД, който следвало да се съхранява в ползвания от него обект. По този повод свид. Г. позвънила в офиса по седалище на въззивника в гр. В. Въпреки проведения разговор обаче такива документи не били представени. На служителя Г. била връчена призовка по чл.45, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), с която на „И С“ ООД се указвало управителят на дружеството или упълномощено от него лице да представи на 08.07.2022г. изрично изброени документи, сред които и правилника за вътрешния трудов ред. По време на извършената проверка, доколкото тя обхващала и дейността на други юридически лица с офиси на обекта, присъствали и В Г. Т и Л С – ангажирани с дейността на „М П М“ АД.

Проверката продължила по документи в сградата на ДИТ - Софийска област. На 22.07.2022 г. пред контролните органи се явила В Т, упълномощена с пълномощно № 2583/06.07.2022 г. от управителя на „ИФ“ ООД, като представила различни книжа, относими към предмета на контролната дейност, но не и правилник за вътрешния трудов ред в предприятието на въззивника.

Резултатите от извършената проверка били обективирани в протокол, с изх. № ПР2222050/22.07.2022 г. С него били дадени задължителни предписания към едно от които, под № 4, касало държането на разположение на контролните органи на екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа, със срок за изпълнение 25.07.2022 г. Изготвеният документ бил връчен на 22.07.2022 г. и подписан от В Т.

На 22.07.2022 г. свидетелят А. К., съставила против “ИФ” ООД, в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 23-2200405 от 22.07.2022 г., за това, че на 05.07.2022 г. в обекта на контрол, не държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред в неговите поделения, обекти и работни площадки, както и други места, на които се полага труд. Актът бил подписан от актосъставителя, свидетеля по него и представляващата дружеството - В Т, на която бил връчен и препис от него. В съответно обособената графа последната не вписала възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

На 25.07.2022 г. въззивникът изпратил уведомление до ДИТ - Софийска област, към което, в изпълнение на направените предписания, приложил копие от правилник за вътрешния трудов ред в своето предприятие и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа, съгласно разпоредбата на чл.403, ал.1 от КТ.

Въз основа на съставения АУАН, на 31.08.2022 г., директорът на Дирекция “Инспекция по труда Софийска област” - инж. К Й. В, издала и атакуваното НП № 23-2200405, с което на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на дружеството - жалбоподател била наложена “имуществена санкция” в размер на 1 500, 00 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 403а, ал. 1 от КТ. Санкционният акт бил връчен на 02.09.2022 г., подписан и датиран от И А. Жалбата срещу него била депозирана на 16.09.2022 г. чрез наказващия орган.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателствени средства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели К. (актосъставител), К. и Г. (частично), както и приобщените по надлежния ред на чл. 283 НПК писмени доказателства: идентификационна карта, призовка № 22060364/05.07.2022, обратна разписка за доставяне на НП, протокол за извършена проверка с изх. №ПР2222050/22.07.2022 г., Правилник за организацията и дейността и вътрешния трудов ред на “ИФ” ООД, трудов договор № 39/31.05.2021 г., длъжностна характеристика, декларация за запознаване с правилника за вътрешния трудов ред от 02.06.2021г., уведомление за изпълнени предписания, Заповед № 02/01.07.2022 г., идентификационна карта, декларация по чл. 399 от КТ, справка за сключени трудови договори, Заповед №ЧР-126/28.02.2022 г., длъжностна характеристика, Заповед №ЧР-1431/15.08.2022 г., Заповед № 3-0057/14.01.2022 г., Заповед №3-0693/15.08.2022 г., служебна бележка, пълномощни за процесуално представителство, АУАН №23-2200405/22.07.2022г.

От проведените непосредствени разпити на свидетелите К. (актосъставител) и К. се установява редът, по който е протекла контролната дейност, предприетите в нейния ход действия от държавните органи, подложените от тях за анализ документи, предадени от дружеството. Показанията им са подробни, логични, кореспондиращи помежду си и с приложените по делото писмени доказателства, в частност с изготвения от тях протокол, обективиращ хронологията на действията им. Категорични са свидетелите, че при посещението си в обекта на контрол комуникацията им със заварения на място служител на „И С“ ООД не е била белязана от затруднения. Сочат, че свид. Г. не е могла да представи изисканите документи, тъй като те не са се намирали на посоченото място – обстоятелство, недвусмислено заявено от посоченото лице. Така обективирани показанията съдът намира за отразяващи действителността и без вложена тенденция да обслужват единствено обвинителната теза, доколкото разкриват съответствие не само в писмените доказателства по делото, но дори частично съвпадащи с изявленията на самата свид. Г.. Обстоятелството, че двете проверяващи са част от йерархичната структура в администрацията на наказващия

орган не е достатъчен белег за тяхната недобросъвестност. Противното разбиране би било дадено в противоречие с основната процесуална гаранция, ситуирана в нормата на чл.14 от НПК, повеляваща, че доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително установена сила. Ето защо, съдът кредитира инкорпорираните по делото гласни доказателствени средства без резерви.

Съдът възприема като обективно отражение на действителността показанията на свидетеля Г., в частта, касаеща заеманата от нея длъжност в предприятието на въззивника и факта на запознаването ѝ с правилника за вътрешния трудов ред при възникването на трудовото ѝ правоотношение - обстоятелства, изводими от приобщените към делото копия на трудов договор № 39/31.05.2021 г., длъжностна характеристика, декларация за запознаване с правилника за вътрешния трудов ред от 02.06.2021г., както и тази, попълнена по реда на чл.399 от КТ в хода на извършената от инспекторите към ДИТ – СО контролна дейност, приложената идентификационна карта от дата 22.07.2022 г. и генерираната справка за подадени уведомления за сключени трудови договори. Последователни и достоверни са изявленията ѝ и относно участието ѝ в проверката от контролните органи, включително провеждането на контролната дейност по време, съпадащо с обедната ѝ почивка – информация, еднозначно откриваща се и в сведенията на свидетелите К. и К..

Напълно опровергано от доказателствения материал обаче съдът намира твърдението на Г., че не е била оправомощена да представлява проверяваното търговско дружество пред органите на ИАГИТ. Отрицанието ѝ е поставено в пълен дисонанс с данните, изводими от Заповед № 2/01.07.2022г., издадена от управителя на въззивника и предхождаща момента на проверката. Още повече когато в качеството си на служител в търговски обект на дружеството тя е имала задължението да оказва пълно съдействие на проверяващите от ИАГИТ дори само по силата на императивните разпоредби на Кодекса на труда. Съдът не кредитира с доверие и споделеното от свидетеля, че контролните органи не са изисквали въобще документи от нея, касаещи дейността на дружеството. Така заявеното е опровергано не само от показанията на проверяващите, които съдът не намира основания да отхвърли като необективни, но и от съдържанието на приетата и подписана именно от служителя призовка по чл.45 от АПК, в която изрично е отбелязано, че правилникът за вътрешния трудов ред, както и графици за работа не са представени към момента на посещението на инспекторите на 05.07.2022 г. в обекта на контрол. Твърдението на свид. Г., че е подписала така посочения документ под диктовката на трети лица и против волята си съдът приема за несъстоятелно, доколкото то не намира подкрепа в други доказателствени източници. Същевременно, не се откриват и допълнителни данни за подобно незаконосъобразно поведение да са сезирани органите на реда или да е потърсена вътрешна проверка в самата инспекция, което би било логичен подход в тази ситуация. В допълнение следва да се посочи, че за представянето на правилника за вътрешния трудов ред пред инспекторите по труда Г. не се е нуждала от предварително съгласие на своя работодател, тъй като не се касае до изявление от името на предприятието, доколкото изискването за държането на процесната документация на разположение на контролните органи произтича от

императивна норма на закона и не може да се дерогира по усмотрение на задължените лица. Служителят на 02.06.2021г. е попълнила декларация, че е запозната с Правилника за вътрешния трудов ред на дружеството, поради което следва да се приеме, че този документ не е неизвестен за нея и при поискване от страна на проверяващи, следва да го представи. От друга страна, видно от датата, на която е сключен трудовият договор между нея и дружеството - жалбоподател, се извежда, че Г. е изпълнявала длъжността си повече от 1 година и без промяна на работното си място. Оттук следва, че същата е следвало да бъде осведомена за организацията на трудовия процес в обекта, включително за съхраняваните в него документи, касаещи търговската дейност. В този смисъл, дори и хипотетично да се приеме, че служителят не е знаел къде е подреден правилникът в обекта, този факт е бил резултат от пропуски във вътрешната организация на дейността на предприятието - изключителен прерогатив на жалбоподателя, поради което и от него не могат да се черпят аргументи за екскулпиране отговорността на дружеството.

От доказателствата по делото, в частност показанията на свидетелите К. и К., анализирани ведно с призовка № 22060364/05.07.2022, протокола за извършена проверка от 22.07.2022 г. и уведомлението от 25.07.2022 г. с приложено към него копие на правилник за вътрешния трудов ред в предприятието на въззивника, се налага изводът, че дружеството не е отстранило констатираното нарушение незабавно след неговото установяване на 05.07.2022г. Доказателство в тази насока представляват и приложените по делото копия на призовка по чл. 45, ал. 1 от АПК, съгласно която правилникът за вътрешния трудов е следвало да бъде представен на 08.07.2022 г. Действително, с уведомление от 25.07.2022 г. този акт е предоставен на вниманието на проверяващите. Последното обаче би могло да се разглежда единствено при проверка изпълнението на издадените задължителни предписания, но не и да ползва претенциите на жалбоподателя за прилагане спрямо него на поощрителната разпоредба на чл.315в от КТ.

Събраните по делото доказателствени материали, доколкото формират устойчива и вътрешнонепротиворечива съвкупност, позволяват на съда изграждането на еднозначни и категорични фактически изводи по процесното събитие.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, доколкото чрез него в значителна степен се засягат правата и интересите на физическите и юридическите лица. Последното обуславя и необходимостта съдебният контрол, установен с разпоредбите на ЗАНН и предвиден за издадените от административните органи наказателни постановления, да се съсредоточава върху тяхната законосъобразност. По аргумент от чл.84 от ЗАНН вр. с чл.14, ал.2 от НПК съдът е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия материален закон, като съобразява императива относно извършването на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, независимо от наведените от жалбоподателя аргументи, респ. фактически

констатации, заложи в АУАН или наказателното постановление.

Съдът констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл.40, 42, 43, ал. 5, чл. 57, ал. 1 и чл.58, ал.1 от ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП.

Противно на възраженията на жалбоподателя, съдът намира, че нарушението е описано изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетвори изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ☐ право на защита на лицето, срещу което се насочва административнонаказателната принуда. Освен това са въведени всички съставомерни признаци на съответно приложимия състав на чл.403а, ал.1 от КТ - в качеството на работодател "ИФ" ООД не държи на разположение на контролните органи екземпляр от Правилника за вътрешния трудов ред в стопанисвания от него обект. Надлежно отразени са обстоятелствата, при които е извършена простъпката - проверки обект, адресът, на който се намира, документите, чиято липса е констатирана, както и датата на това поведение. В случая се касае за консумиране на състав на нарушение посредством изпълнителната форма на бездействие. Създава се едно трайно състояние, начеващо от времето, когато полагането на наемен труд в обекта е започнало, което продължава до момента, в който това нарушение бъде прекратено от субекта или бъде разкрито от органите, натоварени с компетентност да упражняват контрол. Последното разбиране е поставено в корелация и с правилата за изчисление на давностните срокове в НК (чл.80, ал.3 от НК), към които препраща нормата на чл.11 от ЗАНН (в подобен смисъл, макар и по друг повод, са решенията на АССГ: Р № 5187/20.07.2015г, по н. д. № 146/2015г. на АССГ, IV к. с., Р № . II к. с. на ААСГ, Р № 6518/28.10.2016г. VIII к. с. на АССГ, Р № 6270/17.10.2016г. III к. с. на АССГ, Р № 7153/16.11.2016г. XVII к. с. на АССГ, Р № 8019/19.12.2014г. VIII к. с. на АССГ, Р № 880/15.02.2016г. на V к. с. на АССГ, Р № 7237/23.11.2015г. VI к. с. на АССГ).

В духа на изложените аргументи, според настоящия съдебен състав, правото на жалбоподателя е охранено в степен, позволяваща му да организира защитата си въз основа на ясно и пълно описано "административнонаказателно обвинение".

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1-годишен срок от неизпълнението на правното задължение. Обжалваното наказателно постановление е постановено в 6-месечния давностен срок. Ето защо са спазени всички срокове, визирани в разпоредбата на чл.34 от ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството - жалбоподател от формална страна.

Съдът след извършена проверка на съставения АУАН и на издаденото НП обаче прие, че са налице процесуални нарушения относно компетентността на длъжностните лица, които са съставили, респективно издали двата документа.

Административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана за нарушение на чл.403а, ал. 1 от КТ. С непредприемането на действия по осигуряване на нужната документация в обекта, стопанисван от дружеството - жалбоподател, която да е на разположение на контролните органи, бива изпълнен съставът на административната простъпка. С оглед особеностите на изпълнителното деяние се определя и мястото на довършаване на нарушението, което в случая съвпада с територията, където задълженият субект е следвало да има активното поведение, в случая, обект в гр. С. Спрямо мястото на нарушението, съобразно нормата на чл.48, ал.1 от ЗАНН, териториално компетентен наказващ орган се явява директорът на Дирекция “Инспекция по труда - гр. С” към Главна дирекция “Инспектиране на труда” - ИАГИТ. В настоящия случай обаче производството е протекло под надзора на директора на Дирекция “Инспекция по труда - Софийска област”, която има правомощието да осъществява своите функции само на територията на С - област, но не и на територията на С - град.

Към момента на осъществяване на нарушението и издаването на оспореното наказателно постановление е бил в сила Устройствен правилник на Изпълнителна агенция “Главна инспекция по труда” (отменен 15.10.2022 г.). Този подзаконов нормативен акт е уреждал дейността, състава, структурата, функциите и организацията на работа на ИА “ГИТ” и нейните структурни подразделения. Императивно в чл.16, ал.2 от него е уредена териториалната компетентност на отделните дирекции, които са 28 на брой и са разположени в административните центрове на съответните области. Те осъществяват дейността си именно на територията на съответната област. Административно-териториалното деление в Република България също се разделя на 28 области, част от които са и Софийска област и Област С град (Столична община), което териториално деление съвпада с броя на отделните териториални дирекции на наказващия орган. Съгласно чл.6, ал.2, т.14 от посочения правилник, изпълнителният директор на ИА “ГИТ” определя обхватът на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Така формулирана нормата визира признатата от подзаконовия нормативен акт възможност на изпълнителния директор да определя само материалната им компетентност - да издават валидни актове само в кръга на материята, която им е предоставена като правомощия. Разпоредбата обаче не засяга териториалната им компетентност, т.е. постраничните граници, в които те могат да действат редовно. Това правомощие не произтича и от Кодекса на труда.

По делото са приложени Заповед № 3-0057/14.01.2022 г. и Заповед № 3-0693/15.08.2022 г., издадени на основание чл.6, ал.2, т.14 от УПИАГАТ от изпълнителния директор на ИА “ГИТ”, с които същият е разширил териториалната компетентност на изрично изброени инспектори от Дирекция “Инспекция по труда Софийска област” да извършват контрол по спазване на трудовото законодателство и на територията на Столична община. Със свое решение № 3624/15.04.2022г., постановено по адм. д. № 11698/2021г. Върховен административен съд, VI отделение, с докладчик съдията Десислава Стоева, се е занимал, макар и по повод друга проверка, инцидентно със законосъобразността на заповед № 3-0024/08.01.2019г. (идентична по съдържание и основание за издаване със Заповед № 3-

0057/14.01.2022 г. и Заповед № 3-0693/15.08.2022 г., приложени към материалите по настоящото дело), достигайки до извод, че същата е нищожна, поради противоречие с разпоредбите на чл.6, ал.2, т. 14 от УП и приемайки, че със същия изпълнителният директор на ИА “ГИТ”, без изрично да е бил овластен, е разширил териториалната компетентност на инспекторите на ДИТ - С област, въпреки че надлежно не са му били делегирани такива правомощия.

В резултат на така развитата се хронология, с Постановление № 313 на МС от 05.10.2022 г. се приема нов Устройствен правилник на Изпълнителна Агенция “Главна инспекция по труда” (обн., ДВ, бр. 81 от 11.10.2022 г., като е отменен действащият до този момент. Така настъпилите промени следва да бъдат тълкувани в светлината и на доклада, изготвен от министъра на труда и социалната политика във връзка с проекта на постановление на Министерски съвет за приемане на нов устройствен правилник, в който изрично е посочено, че чрез промените се цели “постигане на по-добра ефективност при осъществяване на контролната дейност на Изпълнителна агенция “Главна инспекция по труда” и оптимизиране на работните процеси”, както и постигане на “оперативна самостоятелност”. Предишната редакция на чл.6, ал.2, т.14, отнасяща се до компетентността на изпълнителния директор на Агенцията, която е гласяла, че същият “определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда”, е променена в сегашната т.10, в следния смисъл: “определя и променя нематериалната компетентност на териториалните дирекции “Инспекция по труда”. Последната формулировка на правилото вече съдържа надлежно оправомощаване на изпълнителния директор да издава заповеди със съдържанието на процесната. Обсъжданата промяна обаче е настъпила след съставянето на оспореното наказателно постановление и доколкото не е установено друго, тя действа занапред. Предвид изложеното, посочените административни актове са съставени при допуснато съществено нарушение на процесуалния закон - чл.48, ал. 1 от ЗАНН, което обуславя отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание. По сходни на процесния случай производства, редица касационни състави на Административен съд - С-град се произнасят в същия смисъл (Решение № 3881/10.06.2022 на АССГ по адм. д. № 665/2022г., Решение № 4845/14.07.2022 на АССГ по адм. д. № 2979/2022 г., Решение № 7426/06.12.2022 г. на АССГ по адм. д. № 7990/2022 г., Решение № 7425/06.12.2022 г. на АССГ по адм. д. № 8055/2022 г., Решение № 7769/2022 г. на АССГ по адм. д. № 9042/2022 г., Решение № 7424/06.12.2022 г. на АССГ по адм. д. № 8048/2022 г., Решение № 6811/15.11.2022 г. на АССГ по адм. д. № 6826/2022 г., Решение № 7424/06.12.2022 г. на АССГ по адм. д. № 8048/2022 г. и други).

Независимо от споделените изводи относно съществуващите процесуални нарушения, обуславящи отмяна на издадения санкционен акт на формално основание, за пълнота на изложеното съдът намира за необходимо да изложи и кратки аргументи по съществото на конкретния казус.

По делото се установи по категоричен начин, че “ИФ” ООД е осъществило от обективна страна нарушението по чл.403а, ал. 1 от КТ, тъй като към датата на проверката от

ДИТ - Софийска област, на място в стопанисвания обект не е бил на разположение на контролните органи правилник за вътрешния трудов ред, потвърдено от показанията на свидетелите К. и К. и приобщените писмени документи. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че служител В. Г. не е била упълномощена да представи съответните книжа, съответно да получи документите с адресат "ИФ" ООД. Законодателят поставя изискването документите да бъдат съхранявани в обектите, където се полага труд и същите да бъдат представени пред контролните органи. Доколкото е въпрос на вътрешна организация на дейността на предприятието, начинът, по който работодателят ще изпълни законовото изискване зависи изключително от неговата преценка. Не променя фактите и обстоятелството, че инспекторите по труда са пристигнали за проверка на друго дружество, доколкото по силата на законовите си правомощия те са разполагали с властта да пристъпят инцидентно и към обследване дейността на „ИФ“ООД, като дружество – работодател, поддържащо офис с наети по трудово правоотношение лица на същия адрес.

Не се споделя от решаващия орган и възражението, че дружеството - жалбоподател не е стопанисвало обект, находящ се в гр. С, ул. XXX Противно на така застъпената теза, в трудовия договор, сключен между В. Г. и "ИФ" ООД, е вписано работно място - офис в гр. С. Опора този извод на съда намира и в показанията на свид. Г., която заяви, че когато инспекторите дошли на проверка, тя ползвала обедната си почивка. Същевременно, в декларацията по чл.399 от КТ, попълнена от този служител, е отразен като точен адрес на предприятието, именно гр. С, ул. XXX

Съдът не възприема и възраженията за отстранено непосредствено след проверката на място в обекта нарушение, аргументирано основно с факта на представяне на нужната документация на контролните органи от упълномощено от управителя на дружеството лице след отправена покана за депозиране на същите. Нормата на чл.403а, ал.1 от КТ изисква правилникът за вътрешния трудов ред да е наличен във всеки един момент в обекта, в който съответният търговец извършва дейността си. Следователно, за да бъде приложена привилегированата разпоредба на чл.415в, ал.1 от КТ в този случай на нарушение, то следва да са представени убедителни доказателства, че липсващите документи вече се държат в сочения обект. В конкретика обаче "ИФ" ООД, макар да е предоставило на контролните органи копия от правилника за вътрешния трудов ред и декларация, изходяща от Г., че се е запознала с него на 02.06.2021г., не е ангажирал доказателства, че същият вече се намира на място в обекта, стопанисван от дружеството. В посочения от контролните органи срок за представяне на документи, вписан в призовката по реда на чл.45, ал.1 от КТ, правилникът или доказателства за неговото наличие в офиса на дружеството не са били представени. Документация в тази насока не е ангажирана от въззивника и на следващия етап от проверката, на 22.07.2022 г., наложило издаването и на предписание нарушението на чл.403а, ал. 1 от КТ да бъде отстранено до 25.07.2022 г.

Въпреки безспорната доказаност на нарушението обаче за съда не съществува правна възможност да санира допуснатия процесуален порок, свързан с липсата на компетентност за участие в производството на актосъставителя и наказващия орган, поради което

наказателното постановление следва да бъде отменено на формално основание.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.2, т. 1 от ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 2-ри състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 23-2200405 от 31.08.2022 г., издадено от инж. К Й. В - Директор на Дирекция “Инспекция по труда Софийска област” (ДИТ - С област) към Главна дирекция “Инспектиране на труда”, с което на “ИФ” ООД с ЕИК XXX на основание чл.416, ал.5 във връзка с чл.414, ал.1 от Кодекса на труда (КТ) е наложена имуществена санкция в размер на 1 500,00 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл.403а, ал.1 от КТ.

Решението подлежи на обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административния съд - С - град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____